

*Permanent Mission of the Republic of Cyprus
Geneva*

Ref.: 24.11.006.018 (1000/1/1)

The Permanent Mission of the Republic of Cyprus to the United Nations Office at Geneva and other International Organizations in Switzerland presents its compliments to the Office of the United Nations High Commissioner for Human Rights (Special Procedures Branch) and with regards to the latter's communication with reference OL CYP 4/2024 dated 24 September 2024, has the honour to provide herewith copy of the response of the Government of the Republic of Cyprus, addressed to the Special Rapporteur on the promotion and protection of the right to freedom of opinion and expression, with the request to be forwarded to its destination.

The Permanent Mission of the Republic of Cyprus to the United Nations Office at Geneva and other International Organizations in Switzerland avails itself of this opportunity to renew to the Office of the United Nations High Commissioner for Human Rights (Special Procedures Branch) the assurances of its highest consideration.

Geneva, 4 November 2024

To the
Office of the United Nations
High Commissioner for Human Rights (ohchr-registry@un.org)
Geneva

REPUBLIC OF CYPRUS

Response to Special Procedures Communication with ref. OL CYP 4/2024 of 24 September 2024 sent by the Special Rapporteur on the promotion and protection of the right to freedom of opinion and expression

The Government of the Republic of Cyprus wishes to thank the Special Rapporteur on the promotion and protection of the right to freedom of opinion and expression on raising this important matter and takes this occasion to renew its support to her mandate.

The Government of the Republic of Cyprus, through the competent Authority, the Ministry of Justice and Public Order has carefully reflected on the Special Rapporteur's letter the content of which is deemed very helpful in the procedure towards reviewing the bill.

It should be noted that the Rapporteur's analysis appears to be based on a previous draft bill. For this reason, it is hereby attached the final revised to date version of the bill.

The bill was submitted by the Ministry of Justice and Public Order to the House of Representatives in March 2021 and has since been pending in the Parliamentary Committee on Legal Affairs, Justice, and Public Order, where it has been discussed in numerous sessions.

The bill establishes the following four (4) criminal offenses:

- (1) the dissemination of false news, through telephone communication, or through message
- (2) the dissemination of offensive and/or indecent, and/or obscene and/or threatening content, either through telephone communication, or through text
- (3) the dissemination of false content, either through publication or posting, in any manner or in any form
- (4) the dissemination of offensive and/or indecent, and/or obscene and/or threatening content, either through publication or posting, in any manner or in any form.

The provisions of the proposed offenses (3) and (4) include safeguards for the accused, since they contain grounds for defense in favour of the accused and also the defendants can only be prosecuted by the Attorney General of the Republic or upon his approval.

The reason for drafting this particular bill was to transfer the provisions of two offenses that were previously included in the Regulation of Electronic Communications and Postal Services Law of 2004 (Law 112(I)/2004), as it was deemed appropriate to be included in the Criminal Code for reasons of legal coherence and order, since the Law 112(I)/2004 contains only regulatory provisions. The two offenses included in Law 112(I)/2004 were:

- (1) the sending, through a public communications network, of a message or anything else which is grossly offensive and/or obscene, or indecent, or threatening in nature, or
- (2) the sending, through a public communications network, with the purpose of causing annoyance, harassment and/or unnecessary worry to another person, of a message which the sender knows to be false and/or the persistent use of a public communications network for the aforementioned purpose.

These two offenses correspond to the offenses described above as (1) and (2).

Following a recommendation from the Legal Service of the Republic, the Ministry of Justice and Public Order added two more offences in the bill, that of falsehood, as well as that of blatantly offensive and/or obscene and/or indecent and/or of a threatening nature, as long as they are committed through publication or posting.

It must be pointed out that during the preparation of the bill, the Ministry of Justice and Public Order did not have journalists in mind, but anyone who commits the offenses provided for in the bill and that the purpose of the bill is to institutionalize something that is on the rise, for the protection of the citizen.

During the discussions before the competent Parliamentary Committee, it was proposed by the various journalists' organizations, to exempt them from the provisions of the bill, a suggestion that both the Ministry of Justice Public Order, as well as the Legal Service of the Republic viewed positively at first glance. It was admitted, however, that the definition of "journalist" is not defined in the national law.

The offence of publication of false news, is already regulated in Article 50 of the Criminal Code (Cap. 154) of Cyprus. It does not constitute an entirely new criminal offence.

Article 50 of the Criminal Code, Cap 154

Title: Publication of false news

(1) Any person who in any manner publishes in any form false news or information which may impair public order or the confidence of the public in the state or its organs or to cause fear or concern to the public or to disturb in any way public peace and order shall be guilty of an offence and shall be punishable with imprisonment for a term not exceeding two years or with a fine not exceeding one thousand five hundred pounds or with both such penalties:

Provided that it shall be a good defence for the accused to prove to the satisfaction of the Court that the publication was made in good faith and on the basis of facts justifying such publication.

For the purposes of this sub-section, the provisions of paragraphs (a) and (b) of section 201 in relation to good faith shall apply.

(2) No prosecution under this section shall be instituted without the written consent of the Attorney-General of the Republic.

It is worth mentioning that, in the meantime, there was an amendment to the Law 112(I)/2004, for compliance purposes with a specific European Directive and in the context of this process, the provisions establishing the said criminal offenses referred to above, were abolished. Therefore, following the abolition of the said provisions, there is now a gap in the law.

The bill, following its submission, was subjected to several changes, based on the discussions held before the competent Parliamentary Committee and always after consultation between the Legal Service of the Republic and the Cyprus Bar Association.

According to Article 19 of the Constitution of Cyprus, the exercise of the right to freedom of speech and expression may be subject to such formalities, conditions, restrictions or penalties as are prescribed by law and are necessary only in the interests of the security of the Republic or the constitutional order or the public safety or the public order or the public health or the public morals or for the protection of the reputation or rights of others or for preventing the disclosure of information received in confidence or for maintaining the authority and impartiality of the judiciary.

From the above, it follows that any intervention that falls under the above categories, is permissible and does not constitute a violation of Article 19 of the Constitution.

On August 1st, 2024, a meeting took place at the Ministry of Justice and Public Order, for the discussion of the bill. The meeting, which was presided over by the Minister of Justice and Public Order, was attended by representatives from the Legal Service of the Republic, the Cyprus Bar Association, the Union of Cypriot

Journalists, the Publishers' Association, the Committee of Media Ethics and the Institute for Mass Media. A useful and beneficial exchange of views took place and the whole range of the provisions of the said bill was discussed. Particular emphasis was placed on the right to freedom of expression, as this was developed through the concerns of the professional bodies, as well as on the protection of the citizens from malicious posts on social media. The Minister of Justice and Public Order took into account the views of the professional bodies, the Cyprus Bar Association and the Legal Service of the Republic and following a mutual agreement, it was decided that a group of legal experts will be formed, so that they will process and evaluate possible solutions to satisfy the above concerns. As a result of the above, the Parliamentary Committee was asked by the Minister of Justice and Public Order to postpone the discussion of the bill for a reasonable period of time, in an attempt to converge opinions and reach a wider consensus on this matter. The Ministry of Justice and Public Order issued a relevant statement that day. Based on the above, the Government's position is clear: On the one hand, to protect the journalist profession and on the other hand, to safeguard every citizen of this state from malicious comments on the internet. Unfortunately, while under other circumstances the exception proposed would lead directly to a solution, however, the fact that the professions of journalist, publisher, etc., are not regulated by law, creates problems. Since the intention of the Government is to protect both of the above mentioned, for this purpose the Government will seek to find the golden ratio.

Following the above meeting of the Minister of Justice and Public Order, another meeting was held on October 11th, 2024, with representatives and legal advisors of the various professional bodies, to proceed with the revision of the bill, incorporating the opinions of legal experts. From the discussions at the meeting, it appeared that there was a prospect of consensus. There was a mutual agreement on specific amendments that need to be made to the bill, which the Ministry of Justice and Public Order, in cooperation with the Legal Service of the Republic, has taken the responsibility for studying them and returning with a revised version.

ANNEX

ΝΟΜΟΣΧΕΔΙΟ ΜΕ ΤΙΤΛΟ

«ΝΟΜΟΣ ΠΟΥ ΤΡΟΠΟΠΟΙΕΙ ΤΟΝ ΠΕΡΙ ΠΟΙΝΙΚΟΥ ΚΩΔΙΚΑ ΝΟΜΟ»

	Η Βουλή των Αντιπροσώπων ψηφίζει ως ακολούθως:
Συνοπτικός τίτλος. Κεφ. 154. 3 του 1962 43 του 1963 41 του 1964 69 του 1964 70 του 1965 5 του 1967 58 του 1967 44 του 1972 92 του 1972 29 του 1973 59 του 1974 3 του 1975 13 του 1979 10 του 1981 46 του 1982 86 του 1983 186 του 1986 111 του 1989 236 του 1991 6(Ι) του 1994 3(Ι) του 1996 99(Ι) του 1996 36(Ι) του 1997 40(Ι) του 1998 45(Ι) του 1998 15(Ι) του 1999 37(Ι) του 1999 38(Ι) του 1999	1. Ο παρών Νόμος θα αναφέρεται ως ο περί Ποινικού Κώδικα (Τροποποιητικός) Νόμος του 2024 και θα διαβάζεται μαζί με τον περί Ποινικού Κώδικα Νόμο (που στο εξής θα αναφέρεται ως «ο βασικός νόμος»).

129(Ι) του 1999	
30(Ι) του 2000	
43(Ι) του 2000	
77(Ι) του 2000	
162(Ι) του 2000	
169(Ι) του 2000	
181(Ι) του 2000	
27(Ι) του 2001	
12(Ι) του 2002	
85(Ι) του 2002	
144(Ι) του 2002	
145(Ι) του 2002	
25(Ι) του 2003	
48(Ι) του 2003	
84(Ι) του 2003	
164(Ι) του 2003	
124(Ι) του 2004	
31(Ι) του 2005	
18(Ι) του 2006	
130(Ι) του 2006	
126(Ι) του 2007	
127(Ι) του 2007	
70(Ι) του 2008	
83(Ι) του 2008	
64(Ι) του 2009	
56(Ι) του 2011	
72(Ι) του 2011	
163(Ι) του 2011	
167(Ι) του 2011	
84(Ι) του 2012	
95(Ι) του 2012	
134(Ι) του 2012	
125(Ι) του 2013	
131(Ι) του 2013	
87(Ι) του 2015	
91(Ι) του 2015	

<p>112(Ι) του 2015 113(Ι) του 2015 31(Ι) του 2016 43(Ι) του 2016 31(Ι) του 2017 72(Ι) του 2017 23(Ι) του 2018 24(Ι) του 2018 108(Ι) του 2018 134(Ι) του 2020 150(Ι) του 2020 27(Ι) του 2021 45(Ι) του 2021 190(Ι) του 2021 39(Ι) του 2023.</p>		
<p>Τροποποίηση του βασικού νόμου με την προσθήκη νέων άρθρων.</p>	<p>2. Ο βασικός νόμος τροποποιείται με την προσθήκη, αμέσως μετά το άρθρο 99B αυτού, των ακόλουθων νέων άρθρων 99Γ, 99Δ, 99Ε, 99ΣΤ, 99Ζ, 99Η και 99Θ:</p>	
	<p>«Τηλεφωνική επικοινωνία ή αποστολή μηνύματος με ψευδές περιεχόμενο ή επίμονη χρήση δημοσίου δικτύου ηλεκτρονικών επικοινωνιών, με σκοπό την πρόκληση ενόχλησης, παρενόχλησης ή ανησυχίας σε άλλο πρόσωπο.</p>	<p>99Γ. Πρόσωπο, το οποίο, διά δημοσίου δικτύου ηλεκτρονικών επικοινωνιών, με σκοπό την πρόκληση ενόχλησης ή/και παρενόχλησης ή/και άσκοπης ανησυχίας σε άλλο πρόσωπο, είτε προβαίνει σε τηλεφωνική επικοινωνία ή αποστέλλει μήνυμα, το περιεχόμενο των οποίων γνωρίζει ότι είναι ψευδές, είτε χρησιμοποιεί επίμονα για τον πιο πάνω σκοπό δημόσιο δίκτυο ηλεκτρονικών επικοινωνιών, είναι ένοχο ποινικού αδικήματος και, σε περίπτωση καταδίκης του, υπόκειται σε ποινή φυλάκισης που δεν υπερβαίνει τα δύο (2) έτη, ή σε χρηματική ποινή που δεν υπερβαίνει τις πέντε χιλιάδες ευρώ (€5000), ή και στις δύο αυτές ποινές.</p>
	<p>Τηλεφωνική</p>	<p>99Δ. Πρόσωπο, το οποίο, διά δημοσίου δικτύου</p>

	<p>επικοινωνία ή αποστολή μηνύματος με κατάφωρα προσβλητικό, άσεμνο, αισχρο ή απειλητικό χαρακτήρα.</p>	<p>ηλεκτρονικών επικοινωνιών, προβαίνει σε τηλεφωνική επικοινωνία ή αποστέλλει μήνυμα, το περιεχόμενο των οποίων είναι κατάφωρα προσβλητικό ή/ και άσεμνου ή/ και αισχρού ή/ και απειλητικού χαρακτήρα, είναι ένοχο ποινικού αδικήματος και, σε περίπτωση καταδίκης του, υπόκειται σε ποινή φυλάκισης που δεν υπερβαίνει τα δύο (2) έτη, ή σε χρηματική ποινή που δεν υπερβαίνει τις πέντε χιλιάδες ευρώ (€5000), ή και στις δύο αυτές ποινές.</p>
	<p>Ορισμοί. 24(Ι) του 2022.</p>	<p>99Ε. Για τους σκοπούς των άρθρων 99Γ και 99Δ, ο όρος «δημόσιο δίκτυο ηλεκτρονικών επικοινωνιών» έχει την έννοια που αποδίδεται στον όρο αυτό στον περί Ρυθμίσεως Ηλεκτρονικών Επικοινωνιών Νόμο του 2022.</p>
	<p>Δημοσίευση ή ανάρτηση ψευδούς περιεχομένου.</p>	<p>99ΣΤ.(1) Πρόσωπο, το οποίο δημοσιεύει ή αναρτά με οποιονδήποτε τρόπο ή σε οποιαδήποτε μορφή, γραπτό κείμενο ή εικονογραφήσεις ή ο,τιδήποτε άλλο, το περιεχόμενο των οποίων είναι ψευδές, με σκοπό να βλάψει ή να επηρεάσει δυσμενώς την υπόληψη άλλου προσώπου ή να εκθέσει άλλο πρόσωπο σε περιφρόνηση ή χλεύη, ή να επηρεάσει δυσμενώς τα δικαιώματα άλλου προσώπου, είναι ένοχο ποινικού αδικήματος και, σε περίπτωση καταδίκης του, υπόκειται σε ποινή φυλάκισης που δεν υπερβαίνει τα τρία (3) έτη, ή σε χρηματική ποινή που δεν υπερβαίνει τις δέκα χιλιάδες ευρώ (€10.000), ή και στις δύο αυτές ποινές.</p> <p>(2) Αποτελεί υπεράσπιση για τον κατηγορούμενο εάν αποδείξει ότι η δημοσίευση έγινε με καλή πίστη και στηρίχτηκε σε γεγονότα που δικαιολογούν τέτοια δημοσίευση.</p>

	<p>Δημοσίευση ή ανάρτηση με κατάφωρα προσβλητικό, άσεμνο, αισχρολόγιο ή απειλητικό χαρακτήρα.</p>	<p>99Z.(1) Πρόσωπο, το οποίο δημοσιεύει ή αναρτά με οποιονδήποτε τρόπο ή σε οποιαδήποτε μορφή, γραπτό κείμενο ή εικονογραφήσεις ή ο,τιδήποτε άλλο, το περιεχόμενο των οποίων είναι κατάφωρα προσβλητικό ή/ και άσεμνου ή/ και αισχρολόγιο ή/ και απειλητικού χαρακτήρα, με σκοπό να βλάψει ή να επηρεάσει δυσμενώς την υπόληψη άλλου προσώπου ή να εκθέσει άλλο πρόσωπο σε περιφρόνηση ή χλεύη, ή να επηρεάσει δυσμενώς τα δικαιώματα άλλου προσώπου, είναι ένοχο ποινικού αδικήματος και, σε περίπτωση καταδίκης του, υπόκειται σε ποινή φυλάκισης που δεν υπερβαίνει τα τρία (3) έτη, ή σε χρηματική ποινή που δεν υπερβαίνει τις δέκα χιλιάδες ευρώ (€10.000), ή και στις δύο αυτές ποινές.</p> <p>(2) Αποτελεί υπεράσπιση του κατηγορουμένου ότι η δημοσίευση έγινε με εύλογη δικαιολογία:</p> <p>Νοείται ότι το δικαστήριο στην απόφαση του κατά πόσο υπήρχε εύλογη δικαιολογία για τη δημοσίευση λαμβάνει υπόψη του, μεταξύ άλλων, κατά πόσο η εν λόγω δημοσίευση έγινε στο πλαίσιο συζήτησης ή κριτικής για θέμα δημοσίου ενδιαφέροντος ή κατά πόσο η δημοσίευση έγινε στο πλαίσιο σάτιρας ή καλλιτεχνικής έκφρασης.</p>
	<p>Ποινική δίωξη από τον Γενικό Εισαγγελέα της Δημοκρατίας ή κατόπιν έγκρισής του.</p>	<p>99Η. Ποινική δίωξη για αδίκημα δυνάμει των άρθρων 99ΣΤ και 99Ζ ασκείται μόνο από τον Γενικό Εισαγγελέα της Δημοκρατίας ή κατόπιν έγκρισής του.</p>
	<p>Επέκταση της δικαιοδοσίας</p>	<p>99Θ. Ανεξαρτήτως των διατάξεων των άρθρων 5 και 6 του παρόντος νόμου, τα δικαστήρια της Δημοκρατίας</p>

	των δικαστηρίων.	έχουν δικαιοδοσία να εκδικάζουν τα αδικήματα που προβλέπονται στα άρθρα 99Γ, 99Δ, 99ΣΤ και 99Ζ, όταν αυτά διαπράχθηκαν σε ξένη χώρα από οποιοδήποτε πρόσωπο και στρέφονται εναντίον πολίτη της Δημοκρατίας ή αλλοδαπού, ο οποίος κατά τον χρόνο διάπραξης του αδικήματος βρισκόταν ή είχε τη μόνιμη διαμονή του στη Δημοκρατία.».
--	---------------------	---